

Contes del Raval: Jordi el somiatruites

Un relat de: [Eric Martinez](#)

Quan algú tenia un problema d'embús, trucaven a Felip Tordera, sense cap dubte, era considerat el millor escura-xemeneies de tota la ciutat. Es diu, que quan era jove, la monarquia anglesa li havia trucat per destapar un embús ocasionat en una de les seves finques, i que el rei en persona, l'havia convidat a sopar.

Tothom estimava el Felip, era un home dels que no quedaven, deien les seves veïnes del carrer de la reina Amàlia.

En Felip, tenia un fill que es deia Jordi. Jordi el somiatruites, així l'anomenaven al barri, ja que dia si, i dia també, passejava pels carrers amb la mirada al cel, i les mans entretingudes a escriure històries inventades en fulls en blanc.

-Pare! Vull ser escriptor!

Deia en Jordi Tordera al seu pare.

-Escriptor? L'únic que saps és tacar la tinta! Ximple! Per ser escriptor, has de tenir alguna cosa a explicar!

Li responia el seu pare, seguit d'un mastegot.

Un dia, el Felip va rebre un encàrrec. Havia de netejar la xemeneia de Sant Pau del Camp, i reflexionant detingudament, va emportar-se a Jordi, amb la finalitat de convertir-lo en un home de bé.

Una vegada pare i fill van pujar a dalt de la xemeneia, el pare es va disposar a donar un cop d'ull a l'interior, amb tan mala pota, que va caure dins.

Per sort, la màniga de la camisa se li va quedar enredada en una imperfecció de la xemeneia, i espantat, el Felip va cridar el seu fill.

El Jordi es va posicionar damunt de la xemeneia, i va mirar el seu pare.

-Fill meu... Ajudem...

El Jordi va allargar la mà, agafant el seu pare, i amb un somriure va dir-li...

-Finalment tindrè alguna cosa a explicar...

I el Jordi va deixar caure al seu pare a l'interior de la xemeneia, mentre aquest cridava espantat per una mort imminent...

¿Espantat?... ¿Creieu que és un bon adjectiu? La veritat és que no recordo si al meu pare estava espantat mentre queia... El fum de la xemeneia em va fer perdre'l ràpidament de vista.